

คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว

ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

The cultural heritage significance of "Kak Lao Daeng" from Hok Chiu Chinese Thais in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province

ธารินี จริยาปยุคล์เลิศ, อูมาพร กาญจนคลอด*, ชนิกันต์ ไสยเกื้อ, กชพรรณ สกุลพุทธพร,

ปิยรัตน์ ธรรมรงค์รัตน์, เบญจพร จันทร์โคตร

Tharinee Jariyapayuklert, Umaporn Kanjanakload*, Chanikarn Saikuea, Kotchaphan Sakulbuddhaphorn, Piyarat Thammarongrat, Benjaporn Juntakote

Received: 1 October 2025, Revised: 14 November 2025, Accepted: 30 December 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 394 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าคุณค่าทางประวัติศาสตร์ มีค่ามากที่สุด ($\bar{X}=4.51$) รองลงมาคือด้านคุณค่าทางเอกลักษณ์ ($\bar{X}=4.48$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณค่าทางเศรษฐกิจมีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.33$) และ 2) ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ อาชีพ และที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : คุณค่ามรดก, วัฒนธรรมอาหาร, กากเหล้าแดง, ชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว

Abstract

This article aims to study the level of food cultural heritage value from red liquor lees of Thai-Chinese Hok Jiw people in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province, and to compare the level of opinions on the value of food cultural heritage from red liquor lees of Thai-Chinese Hok Jiw people in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province, classified by personal factors. The sample consisted of 394 people in Na Bon Subdistrict Municipality, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The results of the research found that 1) most of the sample group agreed that the overall value of food cultural heritage from red liquor lees of Thai-Chinese Hok Jiw people in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province was at a high level. When considering each case, most of the sample group agreed that the historical value was the highest ($\bar{x}=4.51$), followed by the unique value ($\bar{x}=4.48$), while the sample group agreed that the economic value was the lowest ($\bar{x}=4.33$). 2) People with personal factors such as age, occupation, and residence The differences in the mean level of opinions on the value of the cultural heritage of food from red wine residue of the Hok Chiu Chinese Thais in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province were statistically significantly different.

Keyword : Heritage Value, food culture, Kak Lao Daeng, Hok Chiu Chinese Thais

บทนำ

ชุมชนชาวจีนฮกจิ๋ว อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่เป็นเวลา 83 ปี โดยมีเส้นทางอพยพสู่ประเทศไทย เริ่มต้นเดินทางออกจากประเทศจีนมารับจ้างทำเกษตรกรรมในเมืองซิเตียวัน (Sitiawan) รัฐเปรัก (Perak) ประเทศมาเลเซีย ประมาณ พ.ศ. 2444 ก่อนเดินทางตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยในประมาณ พ.ศ.2473 เพื่อจับจองพื้นที่ทำสวนยางพารา

ในอำเภอนาบอน โดยมีวิถีชุมชนผูกพันอยู่กับการทำสวนยางพารา มีการสานสัมพันธ์กับชาวจีนชุมชนใกล้เคียงผ่านการแต่งงาน มีการตั้งสมาคมชุมชนเพื่อกันเองภายในชุมชน มีการตั้งโรงเรียนเพื่อจัดการศึกษาในชุมชน และต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทางนโยบายของรัฐบาลไทยที่มีต่อชาวจีนในประเทศภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 โดยเฉพาะการใช้นโยบายชาตินิยมในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ช่วงสงครามโลกครั้งที่2 (วิกิพีเดีย, ม.ป.ป.)

อำเภอนาบอนเป็นหนึ่งในอำเภอในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมของชาวจีนที่ได้รับการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น จากการศึกษาพบว่าอำเภอนาบอนจะมีชาวจีนฮกจิวเข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่อทำสวนยางพารา ซึ่งชาวจีนฮกจิวมีความแตกต่างกับชาวจีนกลุ่มอื่นในเรื่องของอาหารการกิน ซึ่งถือได้ว่าอาหารที่ถูกกล่าวขานถึงจากชาวจีนฮกจิว อำเภอนาบอน นั่นก็คือ หมี่ซั่วต้มกากเหล้าแดง ซึ่งกากเหล้าแดงเป็นของสปรุงรสชนิดหนึ่งที่ชาวจีนฮกจิว ตำบลนาบอนจะมีไว้ติดบ้านและได้รับการถ่ายทอดมาจนถึงยุคปัจจุบัน กากเหล้าแดงเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมของชาวจีนฮกจิวที่ได้ย้ายฐานถิ่นไปอยู่ในพื้นที่อื่น แต่จากการศึกษาเบื้องต้นผู้ที่สามารถผลิตกากเหล้าแดงมีอยู่เพียงไม่กี่คน และยังเป็นที่ยึดถือของเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการสูญหายของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ (สิริธร ถาวรวงศา, 2562)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าชุมชนมีความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว และนำองค์ความรู้ไปใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,668 คน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2566 (เทศบาลตำบลนาบอน, 2566)

1.2 ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,668 คน ดังนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมดมาทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional) ด้วยเหตุผลคือเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร โดยตัวแทนชุมชน 3 ชุมชน รวมทั้งหมด 400 คน (Roscoe, Krejcie and Morgan, 1970) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนแยกตามพื้นที่

พื้นที่	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 2 ชุมชนตลาดล่าง	1412	201
หมู่ที่ 3 ชุมชนตลาดบน	173	40
หมู่ที่ 11 ชุมชนตลาดบน	1,083	159
รวม	2,668	400

ที่มา : ข้อมูลจากเทศบาลตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช (ข้อมูล ณ วันที่ 7 ธันวาคม 2566)

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ 400 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมทั้งหมด 494 ชุด และมีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.50 เนื่องจากมีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ที่ต้องคัดทิ้งไปก่อน แนวคิดคือการรวบรวมข้อมูลที่ ครบถ้วนสมบูรณ์ ให้ได้มากที่สุดเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ซึ่งมีอัตราตอบกลับที่ยอมรับได้ร้อยละ 20 (Aaker, Kumar and Day, 2001)

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพื่อสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

2.1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2) สร้างแบบสอบถามคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ่ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ่ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการให้ข้อมูลในรูปแบบคะแนนมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด และ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด และตอนที่ 3 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีการของ Rovinelli, & Hambleton (1977) โดยต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ประสพชัย พสุนนท์, 2558) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.63 – 1.00

2.3) นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยการนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination Power) เพื่อพิจารณาว่าข้อคำถามหรือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยสามารถจำแนกกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามได้หรือไม่โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Item-total Correlation) ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป (Johnson-Conley, 2009) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.4602-0.8083 นอกจากนี้ได้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) ด้วยการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของชุดคำถามที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.773 -0.906 มีค่ามากกว่า 0.7 ขึ้นไปจึงถือว่าค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดยอมรับได้ (กัลยา วาณิชขันธ์บัญชา, 2560)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตอบแบบสอบถาม ดังนี้ 1) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล 2) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 3) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และ 4) ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์

ของคำตอบในแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับวิเคราะห์คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช และ t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และค่า F-test (One-way Anova) เพื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุตั้งแต่ 66 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส ซึ่งจบการศึกษาระดับสูงสุดมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 2 ชุมชนตลาดล่าง

1.ระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า อาหารจากกากเหล้าแดงแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการวิถีชีวิตของชุมชนชาวจีนฮกจิวและการสืบทอดทางภูมิปัญญา มากที่สุด ($\bar{x}=4.56$) รองลงมาเห็นว่า ตำบลนาบอนมีการเผยแพร่ความรู้ด้านภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกากเหล้าแดงโดยชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ($\bar{x}=4.55$) ส่วน อาหารจากกากเหล้าแดงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วิชาการ หรือวัฒนธรรมอาหารของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิว มีสัดส่วนน้อยที่สุด ($\bar{x}=4.43$)

1.2 ด้านคุณค่าการอนุรักษ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณค่าการอนุรักษ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากากเหล้าแดงและเมนูอาหารจากกากเหล้าแดงเป็นสูตรดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมากที่สุด ($\bar{x}=4.54$) รองลงมาคือ กากเหล้าแดงแสดงถึงความเป็นตัวตนของชาวฮกจิ๋วที่สืบทอดมายังรุ่นต่อรุ่น ($\bar{x}=4.48$) ส่วนกากเหล้าแดงและเมนูอาหารจากกากเหล้าแดงเป็นอาหารที่หารับประทานได้ยาก มีเฉพาะในชุมชนนาบอนเท่านั้น มีสัดส่วนน้อยที่สุด ($\bar{x}=4.39$)

1.3 ด้านคุณค่าทางเอกลักษณ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณค่าทางเอกลักษณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอาหารขึ้นชื่อของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋วเป็นเอกลักษณ์ของตำบลนาบอน เช่น ไก่ต้ม กากเหล้าแดง มากที่สุด ($\bar{x}=4.60$) รองลงมาคือ กากเหล้าแดงช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และความภาคภูมิใจของชุมชน ($\bar{x}=4.50$) ส่วน กากเหล้าแดงเป็นวัตถุดิบประกอบอาหารที่หายากที่มีเฉพาะถิ่นของตำบลนาบอน มีสัดส่วนน้อยที่สุด ($\bar{x}=4.41$)

1.4 ด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สามารถเพิ่มมูลค่าโดยการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาประกอบและปรุงอาหารมากที่สุด ($\bar{x}=4.38$) รองลงมาคือ การได้ร่วมทำกิจกรรม เช่น ดูวิถีชีวิตชุมชน ชมศิลปวัฒนธรรม เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วัฒนธรรมอาหารจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ($\bar{x}=4.36$) ส่วนชุมชนเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนด้วยความยินดี มีสัดส่วนน้อยที่สุด ($\bar{x}=4.28$)

1.5 ด้านคุณค่าทางสังคม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณค่าทางสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กากเหล้าแดงและเมนูอาหารจากกากเหล้าแดงแสดงวิถีชีวิตของคนในตำบลนาบอน และมีรูปแบบของอาหารร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$) รองลงมาคือ การนำกากเหล้าแดงมาประกอบอาหารในท้องถิ่น แสดงให้เห็นคุณค่ารากเหง้าทางวัฒนธรรม ประเพณีและสังคมที่ได้มีการสืบทอดกัน ($\bar{X}=4.47$) ส่วน กระตุ้นและสร้างการรับรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว หรือความสำคัญของวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋วมีสัดส่วนน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.30$)

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลผลการศึกษพบว่า

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.040	0.476	0.622
ภายในกลุ่ม	375	31.668	0.084		
รวม	377	31.748			

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	1.035	0.207	2.523	0.029*
ภายในกลุ่ม	372	30.522	0.082		
รวม	377	31.556			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 25 ปี	25 – 35 ปี	36 – 45 ปี	46 – 55 ปี	56 – 65 ปี	ตั้งแต่ 66 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี	4.17	-	0.28044**	0.30879**	0.32853***	0.24470*	0.26997**
25 – 35 ปี	4.45		-	0.02835	0.04809	0.03574	0.01048
36 – 45 ปี	4.48			-	0.01974	0.06409	0.03882
46 – 55 ปี	4.50				-	0.08383	0.05856
56 – 65 ปี	4.41					-	0.02526
ตั้งแต่ 66 ปีขึ้นไป	4.44						-

*** $p < 0.001$, ** $p < 0.01$, * $p < 0.05$

จากตารางที่ 4 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของแอลเอสดี (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 56 – 65 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 66 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 46 – 55 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3	0.091	0.030	0.358	0.783
ภายในกลุ่ม	368	31.193	0.085		
รวม	371	31.284			

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	1.303	0.261	3.297	0.006**
ภายในกลุ่ม	373	29.481	0.079		
รวม	378	30.784			

**p<0.01

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	เกษตรกร	ข้าราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน เอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ
เกษตรกร	4.38	-	0.03542	0.01792	0.10783**	0.18208	0.05258
ข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.35		-	0.05333	0.14324*	0.14667	0.08800
พนักงานเอกชน	4.40			-	0.08991	0.20000	0.03467
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	4.49				-	0.28991	0.05524
นักเรียน/ นักศึกษา	4.20					-	0.23467
อื่นๆ เช่น รับจ้าง	4.43						-

**p<0.01, *p<0.05

จากตารางที่ 7 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของแอลเอสดี (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	0.107	0.054	0.633	0.531
ภายในกลุ่ม	374	31.652	0.085		
รวม	376	31.759			

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4	0.626	0.157	1.883	0.113
ภายในกลุ่ม	375	31.165	0.083		
รวม	379	31.791			

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	3.578	1.789	23.908	0.000***
ภายในกลุ่ม	377	28.213	0.075		
รวม	379	31.791			

***p<0.001

จากตารางที่ 10 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

ชุมชนที่อาศัยอยู่	$\bar{X}$	หมู่ 2 ชุมชนตลาดล่าง	หมู่ 3 ชุมชนตลาดบน	หมู่ 11 ชุมชนตลาดบน
หมู่ 2 ชุมชนตลาดล่าง	4.46	-	0.30941***	0.02637
หมู่ 3 ชุมชนตลาดบน	4.15		-	0.33578***
หมู่ 11 ชุมชนตลาดบน	4.49			-

***p<0.001

จากตารางที่ 11 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หมู่ 2 ชุมชนตลาดล่าง มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว

ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หมู่ 3 ชุมชนตลาดบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หมู่ 3 ชุมชนตลาดบน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกับ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หมู่ 11 ชุมชนตลาดบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

อภิปรายผล

1. ระดับคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ มีค่ามากที่สุด ($\bar{x}=4.51$) เนื่องจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลนาบอนเป็นชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋วดั้งเดิม ได้รับการสืบทอดทั้งความเชื่อและวัฒนธรรมต่างๆ จากรุ่นสู่รุ่น รองลงมาคือ ด้านคุณค่าทางเอกลักษณ์ ($\bar{x}=4.48$) เพราะอาหารจากกากเหล้าแดงของตำบลนาบอนมีความเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะตัวที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชาวจีนฮกจิ๋วที่ไม่มีที่อื่นในประเทศไทย เหมือน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจมีค่าน้อยที่สุด ($\bar{x}=4.33$) เนื่องจากตำบลนาบอนเป็นเมืองเล็กและเป็นทางผ่านจึงมีนักท่องเที่ยวไม่มากนัก ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไรด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจมีค่าน้อยที่สุด และผลการศึกษางานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลุดิยาพร มณีรัตน์ และคณะ (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยด้านคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหารของนักท่องเที่ยวในชุมชนย่านเมืองเก่าจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นด้านคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมที่มีต่อประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหารมีค่าอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผลการศึกษาของ สาริธ รุ่งเรือง (2557) ศึกษาเรื่อง แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระของชุมชนบ้านช่างหล่อ กรณีศึกษาบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของ

ชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในสภาพบริบทของตำบลนาบอน จะเห็นได้ว่าประชาชนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์คุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมอาจจะเกิดจากคุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางอนุรักษ์ที่มีความคิดเห็นต่างกับพื้นที่ชุมชนบ้านข้างหล่อ

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ อาชีพ และที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุน้อยกว่า 25 ปี และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา จะมีระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ โดยจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด สาเหตุอาจจะมาจากความแตกต่างของช่วงวัยเนื่องจากกลุ่มอายุน้อยกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่ออกไปศึกษาต่อและทำงานที่ต่างเมือง และไม่ได้มีวิถีชีวิตตามแบบชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋วมากนัก ประกอบกับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกากเหล้าแดงเป็นการถ่ายทอดจากประสบการณ์เป็นหลัก และวัฒนธรรมสมัยใหม่ที่เข้ามา มีอิทธิพลกับวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มอื่นๆ จึงสรุปได้ว่า กลุ่มดังกล่าว ไม่ค่อยให้ความสนใจและเข้าใจถึงคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากกากเหล้าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างในหมู่ที่ 3 ชุมชนตลาดบน เป็นกลุ่มที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุดใน 3 ชุมชน และชาวจีนฮกจิ๋วที่ประกอบอาหารจากกากเหล้าแดง หรือผลิตจากกากเหล้าแดงส่วนใหญ่ไม่ได้อาศัยในหมู่ที่ 3 จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีระดับความคิดเห็นต่อคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ โดยจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รามณรงค์ นิลกำแหง (2564) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ทุนทางวัฒนธรรม และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างการรับรู้ทุนทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการรับรู้ทุนทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สาโรช รุ่งเรือง (2557) ศึกษาเรื่อง แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระของชุมชนบ้านช่างหล่อ กรณีศึกษาบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพื้นที่และมรดกทางภูมิปัญญาจากเหล่าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ในพื้นที่อื่นๆในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางในอนุรักษ์คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมอาหารจากจากเหล่าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋วต่อไป
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารจากจากเหล่าแดงของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในประเด็นที่แตกต่างออกไป
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนในการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากเหล่าแดงที่สามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยจากเหล่าแดง : มรดกทางวัฒนธรรมอาหารของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายใต้แผนการวิจัยการสืบสานทางวัฒนธรรมจากเหล่าแดงอาหารของชาวไทยเชื้อสายจีนฮกจิ๋ว ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับอนุมัติงบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ 2567

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- เทศบาลตำบลนาบอน. (2566). ข้อมูลจำนวนประชาชนแยกตามหมู่บ้าน. นครศรีธรรมราช: เทศบาลตำบลนาบอน
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. **วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, 18(1), 375-396.
- พฤตยาพร มณีรัตน์ และ ประสพชัย พสุนนท์. (2565). ปัจจัยด้านคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหารของนักท่องเที่ยวในชุมชนย่านเมืองเก่าจังหวัดภูเก็ต. **วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 5(2), 687-703.
- รามณรงค์ นิลกำแหง. (2564). การรับรู้ทุนทางวัฒนธรรม และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครราชสีมา. **ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์**, 9(1), 111 - 120
- วิกิพีเดีย. (ม.ป.ป.). **ชาวฮกจิว**. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AE%E0%B8%81%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%A7>
- สาโรช รุ่งเรือง. (2557). แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการหล่อพระของชุมชน บ้านช่างหล่อกรณีศึกษาบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. **วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**, 25(1), 39-46.
- สิริธร ถาวรวงศา. (2562). อาหารชาติพันธุ์จีนฮกจิว ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน). เข้าถึงได้จาก <https://ethnicedb.sac.or.th/uploads/file/20190805-อาหารชาติพันธุ์จีนฮกจิว-Ning-Edit.pdf>.
- Aaker, D. A., Kumar, V. and Day, G. S. (2001). **Marketing Research**. (7th ed). New York : John Wiley & Sons
- Cronbach, L. (1990). **J. Essentials of psychological testing**. (5th ed). New York : Harper & Row, 1990

- Johnson-Conley, C. D. (2009). **Using Community-based Participatory Research in the Development of a Consumerdriven Cultural Competency Tool**. Washington: University of Washington
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Tijdschrift voor Onderwijsresearch**, 2(2), 49-60.

ผู้เขียน

ธารินี จริยาปยุกต์เลิศ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
e-mail: tharinee_jar@nstru.ac.th

อุมาพร กาญจนตลอด*

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
e-mail: umaporn_kan@nstru.ac.th

ชนิกานต์ ไสยเกื้อ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
e-mail: chanikran_sai@nstru.ac.th

กชพรรณ สกฤพทุพร

สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
e-mail : kotchapnan_sak@nstru.ac.th

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : umaporn_kan@nstru.ac.th

The cultural heritage significance of "Kak Lao Daeng" from Hok Chiu Chinese
Thais in Na Bon Subdistrict, Na Bon District, Nakhon Si Thammarat Province

ปิยรัตน์ ธรรมรงค์รัตน์

สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

e-mail : piyarat_tha@nstru.ac.th

เบญจพร จันทระโคตร

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

e-mail: benjaporn_jun@nstru.ac.th